18. Kost Wapskowwa welsi jai?

(Jutuskino Pihkwa linnä jõudt.)

Pihkwa-linnah, ehk nüüd mis rahwas ütlese, Wapskowwah, es olõ ranalaiga, welt. Inimjõudo es olõ, nüüd paralla, kinh leijus 200 pommu laggi om, ja mitu fulsi fuiwa rah; a feigi talwitsel aol, nu Wapskowah käüt, piät ting höbõhöt wäe-pangi pealt (wälli) masma, ku kuonõsolõ juurde tahat anda. Ku linna höbõhöt kommanik olõi, fis minnu hobõsi jõt nai palama, fe piät Jõbostkani õrr'jõitma, nah fäät om wana lämmi lätte, kost ilma himalda kuonõsõ nai lahti wõit juosta. —

Nüüd ütlis, es olõ ranast Wapskowah ketk, a tus iest elli jõäl jõlt kats ramma kurja. Ute amet oll kaupmiihi tahtab tjüt futada, et naa meheste kiusi ja petaji, tõisi amõt oll, wie nidajit randma, ja kobõsit pesma fundi. Amõt oll mõlõmbit wanal patal wäega fuur. Kõik päiw otlast ohtoni oll näil tjütjatomist, fuditamist, nii et naa rahul puhatagi es saa. — Õdangula, kui kõik kaupmehe ja wäe nidajä jo wahtka olli jõõnü, puhkoma lämmi, — fis lätsi nimä õstrowwa poolõ, fuurõ mõtsa sisse, ütle hareinoke, fuurtõ punke kaudu, (muidogi mitmelt puolt, ka mun rana kurja) kost nimä üks tõõ jõlõ ummi töid ja tellitusi kõnõli, kinh jeäst mõnõ randale põrgu papale, tiedmist pidiwä wiimä, kuis jääl jo täal eletäs.

Ülekulljile kõnõlõs wana patt, kia wäe nidajide kommandaja oll: „Oi, mull om wäega wasse ja kolw elo! Mitmesse paigast widä fuur lün ketk, ja ma piä ega kõidamisse pääle fiimä ja tämä juostma, nii et jäla all tuld tõwä. Sõõlegi om wäe mu rohus, eläntte randma ja fõimama fundi, ommi kobesit ja powemiihi, ja lüna ülembik, et lünale ketk läkembäle ei murõtsa. Kaupmeeste kommandaja ütel: „olla ei wõi ümma ello laitagi. Kaupmehe omma jo eseni nii kiskjär ja ülekohtutsõr õrr hoimu, et naa pia perin kuradi ommaki, uma fuurõ ahnitsemisega. Setmä omma nimä ka perin meistri, nii et mull mundi ei olõtaä, kui naa ja naara, nimä hoija näid tus muutmaka meelemon. Kotter om mull kõige riddamba kaupmehe puol, kinna prowwa ohtoni padan om, põõlegi puol pümme, ker wõtiksesk kohegi jõõgile ei õõgile ola ei panõ. Sõõls sis jo jus ma nii palle kui taha, ja kielki ei olõ kellestgi." — Kõige pea kõnelemisse aja olli üts Wapskowa tädik

elämän olli, ninä nüüd mõtsa orä oll ersünü. Nimitelemeso er julga pun all hingotägi, kui ta kunki kattõ wenna kaja, tõitile elesi kõnõlõmaks. Edimäna, ku wäe nidäjide kommandaja olli, ütel: „Wapskowa lüna rahwas ei saa imne rett, kui wõtta lõuna puol ollew, kõige fuuremb kakar temm, kõigi juuriga üles, mis 200 aastat wana jo om. Sellõ temmõ juuri all om üts igäwene lõte, mis, kui ta üles om loõtu, fuure inimese hindäst rõõlä joostma panõsp. Kui Wapskowalise tijäse, wõtagi nimä wai jõa-wäe kondo, ja raskesi fuure temmõ üles, ninä kett kaasi nõele jä näide elämise fuuwä, juuwa, ja pääle tuo wäel lämsagadi fõita nõutäs. A tuest om kuä et naa ei tijä, muido lõpõsi mis kullane teenistus olsa." — Sõõnõ, ker kaupmeeste kommandaja oll," ütel: „Kui Wapskowa lüna kõige riddamb kaupmees tijäsi, kuis tämä prowwale silmä saasi, — ta teesi pea jo ommuki. Sinnä ei olõ jo fuurõmbat raja, kui minnu imne pääsä nõsingut umma lusti-aida, ja rüpku sääle üts kõrõnõ kastet, mõnda turga silmi, kolm kõrd; ja ta silmaomma tarwe ja selge, kui nõgusat nooritsel, ker oma kosilesõ kõrwal, lawwa tadali istus. Et tuest om kuä, et kaupmees ei tijä, — muido olõs mu õmnõ elol otsi!" —

Sia nadsina Wapskowa kidda kirgma, ninä rana kalwa lõttsiwa kõik omma teed, ninä meer jäi fuurõ puu ala üksindä, kost ka tämä nüüd õrgo käbekeke, Wapskowa poolõ talõma naas, selle korgõ-torni, üles toiswol dem-wõlgel, jo rangele mõtsa wõrde paistsiwa. — Sõõs nõsi, ja kullatar Wapskowa troetja torni kõige edimäle, ommi helehide joondega, kui esimesse mies lüna sai. Lüna wie nidaja lõttsiwa jo ülestõõsi wõipikne kõige lähembä lätte-mano, ummi hobõsit nesest ja randuk, et naa nii nopeste es jõuda, kui naa himastiwa. Waene talomees rutas nüüd kõige esme lüna pää mano, kellega tämä kauba tegi, wee pesäst, mis esi lüna kõrk ala joosõs. Lüna pääs ütel: „Kõige uhkõmb maja, terwek lünat olgu ju kostes ja perändes. Sinu palk: kuluta roha, löö ja joo nii palju kui tahat, kõik kaasi sulle prii olõma." Meer oll tuo palgaga rahule, ja ütel lüna golowsõõ: „Nüüd omma mulle nii palls sõõmisi, kui ma torwita, terwe kolmes päewäs; ja ma löä neidega kohe ma tijä!" Lüna pää ond meka nõusimise pääle tukat sõõmisse